

1. Ne szállj per-be én - ve - lem, Ó! én é - des
Is - te - nem! Mert meg nem i - ga-zul te - e -
lőt-ted lel - kem: El - kár - hoz-tathatsz en - gem.

Cs.T.K.

2. Mert én anyám méhében / Fogantattam vétekben, / E világra lettem eredendő bűnben, / Kárhozatos esetben.

3. Néked bűnöm megvallom, / Mert én azzal tartozom; / Te bocsáthatod meg, bizonynal jól tudom: / Segítségedet várom.

4. A Sátánnak kezéből, / Bűneimnek töréből, / Ments ki megérdemlett nagy veszedelmemből: / Tekints reám az égből!

5. Én fertelmességemet, / És oly nagy sok vétkeimet, / Mikkel megfertőztem undokul lelkemet, / Rútítottam testemet:

6. Bocsásd meg, ó! Ur Isten! / Ó! áldott Atya Isten! / Kegyelemmel bőves, irgalmas jó Isten! / Nagy türelmű szent Isten!

7. A te áldott Szentlelked, / Kérlek, tőlem el ne vedd, / Sőt újítsd meg bennem, hogy dicsérjem neved, / Szolgálhassak te-néked.

8. Reád bíztam magamat, / Te viseljed gondomat, / Igazgasd jó útra az én lábaimat, / És minden szándékimat.

9. Vigasztald meg szívemet, / Búban epedt lelkemet; / Ne hányd szemeimre undok vétkeimet, / És cselekedetimet.

10. Mindörökké áldassál / És felmagasztaltassál / Áldott Atya Isten, a te szent Fiaddal, / Szentlélek áldásával!

Pécselyi Király Imre, 1620. († 1641.)